

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-06-27

ἡμεῖς ἔχουσι ἄρτους ἑξήκοντα ἑνὸς ἡμέρας ἰσχυροῦς.

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10092>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

ΕΤΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. 19

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρω σελ. 8. 'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "Σάλπιγγος καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις ἢ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOORMOUZIOS.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ἀπείων ἢ δημοσίευσίς σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν. διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΛΕΜΗΣΣΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

27 ΙΟΥΝΙΟΥ 1884.

ΟΙ ΥΒΡΙΣΤΑΙ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ.

Μικρά τις προτομή ἐπὶ τῆς εὐσεως τῶν κατηγοριῶν τῶν Κυπρίων καὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν κατ' αὐτοὺς οἱ Κύπριοι ἔγειναν αξιοκατηγόρηται, ἀρκεῖ νὰ πείσῃ πάντα καὶ τὸν κοινὸν νοῦν ἔχοντα ἀμερόληπτον τῶν πραγμάτων ἐταστὴν, ὅτι σαθεαὶ αἱ βάσεις τῶν ἐκάστουτε καὶ μάλιστα ἐσχάτως, τοσοῦτον εὐκόλως ἐκτοξευομένων καθ' ἀπάσης τῆς Κύπρου ὑβρεῶν καὶ κατηγοριῶν, καὶ ὅτι ἀναιδέστατα οἱ ὑβρίζονται καὶ κατηγοροῦνται ψεύδονται.

Δὲν ἐπιχειροῦμεν ν' ἀναλύωμεν μίαν πρὸς μίαν τὰς κατηγορίας, οὔτε νὰ παραβάλωμεν ἐν συγκρίσει τῶ ἠθικὸν μέρος τῶν Κυπρίων πρὸς τὸ τῶν Ἑυρωπαίων ὑφ' ὅλας ἡμῶς τὰς ἐπιόψεις, διότι τὸ τοιοῦτο καὶ γῶρον καὶ χρόνον ἀπαιτεῖ πολὺν καὶ κάλαμον δεξιώτερον. Ἀλλὰ δὲν θυνάμεθα νὰ ἀφήσωμεν νὰ διελεθῇ ἀπαρατήρητος περιπτώσις τις ἥτις καὶ μόνη ἐστὶ γνήσιον δείγμα τῆς ἀξίας, τῆς ἀληθείας, τῆς λογικῆς, τῶν κατηγοριῶν ἡμῶν, καὶ τοῦ θράσους καὶ τῶν ἐλατηρίων ἐφ' ὧν οὗτοι στηρίζομενοι ἐκπέμπουσι καὶ δὴ καὶ δημοσιογραφικῶς τὰς αἰσχροτέρας καθ' ἡμῶν ὑβρεῖς.

Κατὰ τακτικὰς σχεδὸν περιόδους, ὅτε ὑπὸ τὸν ὄθωμ. ζυγὸν διε-

τελοῦμεν, οὐ τὸ καταθλιπτικόν, καὶ καταστρεπτικόν παντὸς ἐλευθέρου φρονήματος, ἐκώλυε πᾶσαν ὑλικὴν τε καὶ ἠθικὴν πρόοδον καὶ πάντα πολιτισμὸν, ὡς ἡ Ἑυρώπη διατείνεται καὶ ἡμεῖς ἐγνωμεν, παρονοοῦντες Κύπρον διάφορον ἐκ διαφορῶν Ἑυρωπαϊκῶν κρατῶν περιηγηταί, οἵτινες ἐπ' ἀρκετὸν διάστημα καιροῦ διαμένοντες ἐν Κύπρῳ καὶ τὰς διαφόρους τάξεις τοῦ λαοῦ ἐξετάζοντες ἐπισταμένως, πλείστ' ὅσα περὶ Κυπρίων ἔγραφον, καὶ ἀντίτυπα μάλιστα τῶν ἐκτεταμένων καὶ λεπτομερῶν σημειώσεων τῶν, μετὰ καὶ κυπριακῶν εἰκονογραφιῶν ἐστὶν ὅτε, εἰς τοὺς μεθ' ὧν προσωπικῶς ἐτχέτιζοντο ἐστὲλλον, πλὴν οὐδέποτε ἐν ταῖς τοιαύταις τῶν περιηγητῶν ἐκείνων σημειώσεσιν ἀνεγνωμεν ὑβρὶν ἢ κατηγορίαν κατὰ τῶν κυπρίων, εἰμὴ μόνον ἐπαινοὺς, καὶ δὴ καὶ ἐπαινοὺς οὓς ὑπερηφάνως ἀνεγινώσκουμεν. Σήμερον δὲ ὅτε, Χάριτιθεῖα λέγομεν, ἀπηλλάγημεν τοῦ δυσβαστάκτου ἐκείνου ζυγοῦ, ἐξήλθομεν τοῦ σεπητότος ἐκείνου ἔλους, ἠπλώθη ἐξ' ἡμᾶς ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς, ἡ εὐγένεια, τὰ πάντα ἐτέθησαν εἰς ρύσκακς εὐτυχίας, ἐκάλυψε τὴν Κύπρον ὡς χρυσόφαντος πέπλος ἡ εὐεστῶ, σήμερον ὅτε, αὐττηρῶς πᾶσα ἀνήθικος πράξις τιμωρεῖται, καὶ πᾶσα καλὴ καὶ εὐγενὴς ὑποθαλπεται, ἀπυλώσαμεν τὴν ἠθικὴν, τὴν τιμὴν

τὴν εὐγένειαν, τὴν φιλοξενίαν ἐνώπιον τῶν Ἑυρωπαίων, ἀρετὰς τὰς ὁποίας εἶγομεν ἐπὶ τουρκίας καὶ ἀνεγνωρίζοντο ἐπ' αὐτῶν τούτων πάλιν τῶν Ἑυρωπαίων ἀρετῶν ἐπὶ Τουρκίας ἠθικοὶ καὶ τίμοι ἐπὶ Ἀγγλίας ἀνήθικοι, αἰσχροὶ, κλέπται καὶ ἄτιμοι· πῶς τοῦτο;

Ἐν ἐκ τῶν δύο βεβαίως θὰ συμβαίνει· ἢ ἀληθεύουν οἱ νῦν κατηγοροῦντες ἡμῶν καὶ τότε ἀνάγκη νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τῶν ἀρετῶν τοῦ ἔθνους, ὡς ἀποδίδουσι ἡμῖν, λαθόντα συνεκομίσθησαν ἄρα, ἐν ταῖς πτυχαῖς τῆς ἡν οὗτοι ἐχομίσαν εὐεστῶς ἄτινα καὶ ἐξεκολάφησαν ἐν Κύπρῳ, καὶ τότε ἀνήκουσιν αὐτοῖς τούτοις πασαι αὐταὶ αἱ ἀρεταί, ἢ ὡς ἐκ μυστηριώδους συνθήματος ἐψεύδοντο πάντες οἱ κατὰ διαφορῶν ἐποχῶν τῆς τουρκοκρατίας ἐπισκεπτόμενοι τὴν Κύπρον ξένοι, καὶ τότε πάντες οἱ ξένοι ψεύσται· ἀλλὰ πᾶς ψεύστης ἄτιμος, καὶ πᾶς ἄτιμος αἰσχρὸς, καὶ πᾶς αἰσχρὸς κλεπτής καὶ οὕτω καθέξῃς μεχρὶ συμπληρώσεως τῆς κλιμακῆς.

Πλὴν δὲν δύναται ἀρά γε καὶ ἐνταῦθα ἡ λογικὴ νὰ ὀδηγήσῃ ἡμᾶς καὶ διαρωτίσῃ τὸ, τίνες ψεύδονται, αἰσθάνομαι ταύτην μεγαλοπρεπῶς προχωροῦσαν καὶ φῶτα ἀπειρα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχουσαν καὶ ὑπερηφάνως ἀποκρινομένην τὸ «δύναμαι εὐχερέτατα»· ἀκούσωμενοῦν αὐτῆς.

πᾶς ψεύστης δύναται νὰ ἦναι καὶ κολαξ;—ναί· πᾶς κολαξ εἶνε καὶ ἰδιοτελής;—βεβαία· πᾶς ἰδιοτελής ἀποβλέπει εἰς συμφέρον εἰς ἀπολαβὴν τινα ὑλικήν;—βεβαιότατον· ἀρα; ὁ ἀποβλέπων εἰς ὑλικήν τινα ἀπολαβὴν δύναται νὰ ἦνε ἰδιοτελής, κολαξ, ψεύστης; δύναται. Καὶ τὸ ἀντίτροπον τούτου.

πᾶς μὴ ἀποβλέπων εἰς ὑλικήν τινα ἀπολαβὴν δύναται νὰ ἦνε ἰδιοτελής;—ὄχι· πᾶς μὴ ὢν ἰδιοτελής δύναται νὰ ἦνε κολαξ;—ὄχι· πᾶς δὲ μὴ ὢν κολαξ, μὴ ὢν ἰδιοτελής δύναται νὰ ἦνε ψεύστης; ὄχι.

παραβάλατε λοιπὸν τοὺς Εὐρωπαϊοὺς περιηγητὰς τοὺς ἐπαινέτας τῶν Κυπρίων ἐκείνους οἵτινες οὐδὲν εἶχον συμφέρον, οὔτε ἀνάγκην νὰ κολακεύσωσι Κυβέρνησιν τινα μετὰ τοὺς σημερινοὺς ὑβριστὰς τούτων, καὶ εὐρίσκετε τίνες οἱ τὸ ὑλικὸν συμφέρον θηρεύοντες, τίνες οἱ χάριν τούτου ἰδιοτελεῖς, καὶ ἐπομένως τίνες οἱ χάριν τούτου ψεύσται· ἀλλὰ μὴ σταματήσητε μέχρις ἐδῶ· ἡ δὲ ἀπασι πρέπει νὰ ἦνε πλήρης· πᾶς ψεύστης καὶ ἀνήθικος, πᾶς ἀνήθικος, ἀτίμος, πᾶς ἀτίμος κλέπτης, πᾶς κλέπτης κακοῦργος.

Ἄλλὰ—εἶπει ἂν τις ἡμῖν—ποίαν σχέσιν ἔχει τὸ ὑβρίζειν τινα καὶ κατηγορεῖν τοὺς Κυπρίους, μετὰ τὸ κολακεύειν τὴν Κυβέρνησιν χάριν ἰδιοτελεῶν σκοπῶν; ὁποίαν σχέσιν ἀπαντῶμεν ἔχει ἡ ἐμμισθὸς θέσις καὶ τὰ Κυβερνητικὰ καθήκοντα τῶν Στιβενσονίων, Ἀντινδαίων, Ριχτερίων, μετὰ τὸ ὑβρίζειν καὶ προπηλακίζειν ὡς ἐκ συμφώνου τοὺς κυπρίους, διὰ δημοσιογραφικῶν ἔργων ἀπερ' αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κηρύττουσι Κυβερνητικά.

Θέλετε σαφεστέραν ἐξήγησιν ἰδοὺ αὕτη.

Οἱ Κύπριοι ὑποδεξάμενοι μετ' ἀπλήτου χαρᾶς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ἔσχον ἀμέσως μετ' ὀλίγον ἀφορμὰς δυσαρρεσκείας αἰτινες πωλαπλασιαζόμενοι συνετέλεσαν πρὸς διατύπωσιν πολλῶν παραπόνων κατὰ τῆς Διοικήσεως. Εἰρήσθω δ' ἐν παροῶ καὶ τούτο, ὅτι τὰ παράπονα τῶν Κυπρίων ἦσαν τοιαῦτα ἀπερ' προὔξουν τιμὴν τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει, διότι τὰ παράπονα ταῦτα τῶν Ἑλλήνων μάλιστα Κοπρίων δὲν ἀπηυθύνοντο κατ' αὐτῆς τῆς μεταπολιτεύσεως, κατ'

αὐτῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως· ὄχι τούτοι! ὁμολογητέον· μυριάκις ὄχι! Βάσις τῶν παραπόνων ἦτο κυρίως τὸ ἐξῆς· σὺν τῇ Εὐρωπαϊκῇ ταύτῃ τῇ πεπολιτισμένη μεταπολιτεύσει ἀνεπτέρωθησαν αἱ ἐλπίδες τῶν Κυπρίων, ἐπέτοντο ὑψηλὰ, ἐφαντάζοντο πολλὰ, καρεδόκουν πλεῖστα ὅσα καλά τε καὶ ὠφέλιμα διὰ τὴν πατρίδα των, καὶ ὅμως σκληρῶς ἐφαλιδίσθησαν τὰ πτερὰ τῶν ἐλπίδων των, μικρῶν δὲ καὶ ἀσημάντων ἐξ ὧν ἐφαντάζοντο ἠξιώθησαν ἀναγκάσθων μόνον πρὸς τὸ νὰ διαφέρῃ κατὰ ἓνα ἢ δύο λεπτοτάτους βαθμοὺς ἀπὸ τῆς προκάτοχου Κυβερνήσεως, ἐνῶ ἐνόμιζον τὴν Ἀγγλικὴν Διοίκησιν ἀπέχουσαν ἐκείνης ὅσον ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς.

Τὰ παράπονα ταῦτα τῶν Κυπρίων διεσαλπίσθησαν πανταχοῦ καὶ εἰς τὸ πλεῖστον σχεδὸν τῆς Εὐρώπης μέρος. Οἱ μίσηδοι λοιπὸν οὗτοι τῆς Κυβερνήσεως ἐφαιτάσθησαν ὅτι διὰ τῆς συνεχῆς ἢ ἐπανειλημμένης καταφοράς των πρὸς τοὺς Κυπρίους, θέλουσιν ἀποδείξει τούτους μὲν διεσραμμένους, ἀνοήτους, ἀτίμους κλ. καὶ ἐπομένως ἵπτι τὰ παράπονα τῶν εἰσὶν ἀπὸ ροια τῆς διεσραμμένης ταύτης διαγωγῆς των, τὴν δὲ Κυβέρνησιν δικαίως πράττουσαν μὴ εἰσακούουσιν παραλόγων καὶ μοχθηρῶν αἰτήσεων· τοῦτο καλεῖται Ἀπολογία Εὐρωπαϊῶν πρὸς Εὐρωπαίους, περιφροῦρησις πολιτικῶν συμφερόντων, ἀνύψωσις γοήτρου· ἀλλ' ἄράγε εἰς τούτο ἐνέχεται καὶ ἡ Κυβέρνησις; δὲν τὸ παραδεχόμεθα, καίτοι οὐδένα λόγον ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου ἔχομεν· ἀλλὰ τί πρὸς τούτο; ἡ συνηγορία δὲν γίνεται; ἀρα αὐξήσις μισθοῦ· θέσις ἀνωτέρα εἰς τὸν ἐνθερμον ἀννήγορον· ἰδοὺ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Καὶ λοιπὸν, θὰ μᾶς εἴπῃ τις ἴσως, σεις εἰσθε ἀγγελοὶ ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν ἔχετε ἐλαττώματα καὶ κακίαι; ἔχομεν ἀπαντῶμεν μόνον ἐκεῖνος ὅστις φρονεῖ ὅτι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ λαὸς, ἔθνος, κοινωτῆς ἀνευ ἐλαττωμάτων, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἀνάγκη, δύναται νὰ πῇ ὄχι. Ἐχομεν λοιπὸν ἐλαττώματα; ἔχομεν κακίαι; ἀλλ' ἄρα γε μόνον ἡμεῖς κατ' ἐξαιρέσιν δὲν ἔχομεν καὶ ἀρετάς; ἔχομεν τὰ κακά μας, ἀλλ' ἔχομεν καὶ τὰ καλά μας· ὡς πᾶν ἔθνος, πᾶσα φυλὴ, πᾶσα κοινωτῆς· ἀλλ' οὔτε ὡς πρὸς τὰς ἀρετὰς πρῶτοι, οὔτε ὡς πρὸς τὰς κακίαις ἔσχατοι εἴμεθα. Εἶνε, νομίζω,

ἄρκετὰ δύσκολον νὰ ὀρίσῃ τις τὸν βαθμὸν τῶν ἀρετῶν καὶ ἐλαττωμάτων ἐνὸς λαοῦ ἔσω καὶ συγκρινομένου πρὸς ἄλλον. (ἐξαιρέσει τῶν ἀγρίων ἢ ἡμιαγρίων οἷς ἐπιεικῶς ἔσως φερόμενοι δὲν κατατάττουσιν ἡμᾶς οἱ ὑβρισταὶ μας ξένοι.) Τίς λαὸς, ποῖον ἔθνος, ποῖα φυλὴ ἔσω καὶ εἰς τὴν ὑψιστον βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ ἀφίχθῃσι δύναται νὰ εἴπῃ ἀνευδυσίασως "ἰδοὺ ἐγὼ! ἀπὸ λαγμυνη παντὸς κακοῦ, παντὸς ἀνηθίκου, παντὸς ἐλαττώματος;" ἢ ἀναμάρτιτος ὑμῶν βαλέτω λίθου κατὰ τῆς δυσήνου Κύπρου. "Ἐχει κλέπτας ἡ Κύπρος;" ἔχει βέβαια κλέπτας, δὲν τὸ ἀρνούμεθα. διότι τοὺς καλεῖ κλέπτας καὶ ὄχι "εἰσπρακτορας φόρων" ὡς καλεῖ τούτους ἡ Ἀγγλία. Ἄς μᾶς εἴπῃ τὴν πατρίδα τοῦ ὁ ἀνωιδῆς ὑβριστῆς, καὶ νὰ τῇ ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ Κύπρος ἢ οὐδέποτε ἀξιώθεισα πατρικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας ὑπὸ ζυγὸν βαρβάρων δεσποτῶν, ἀμαθῶν καὶ ἀγροίκων διατελοῦσα, λυμενῶν τάσης ἠθικῆς, παραβαλλομένη πρὸς τὴν πατρίδα ἐκείνου τοῦ Εὐρωπαϊοῦ ὑβριστοῦ, εἶνε ὡς Ἄγγελος ἀπέναντι Σατάν, ἀγνή Παρθένος ἀπέναντι φαύλης καὶ πόρνης γυναικός.

Φίλοι μου χωρικοί! Ἄς ἀφήσωμεν τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς νεκροὺς των· καὶ ἄς εἴπωμεν μερικὰ ἀναγκαῖα γὰρ τὰς ἐργασίας μας ἀπὸ τὰς ὁποίας ζῶμεν. Χάριν σας ἔχω τώρα ἀνταπόκρισιν μετὰ πολλοὺς ἐπιστήμονας καὶ τεχνίτας τῆς Εὐρώπης διὰ νὰ μαθάνω κάμποσα πράγματα ὠφέλιμα διὰ τὴν γεωργίαν νὰ σας τὰ γράφω νὰ τὰ κάμνετε νὰ μὴ πηγαινοῦν οἱ κόποι σας χαμενοί. Ξεύρετε ὅτι μόνη ἡ γεωργία μᾶς σώζει ἐδῶ ἔς τὴν Κύπρον· ἐνῶ ὅμως ἔχομεν γῆν εὐφροτέραν ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους τόπους, ἐπειδὴ δὲν ξεύρομεν μερικὰς εὐκολίας διὰ νὰ καλλιεργῶμεν καθὼς πρέπει τὴν γῆν καὶ νὰ κατασκυιάζωμεν τὰ προϊόντα μας καλά, διὰ τούτο οἱ ἄλλοι πλουτοῦν ἀπὸ τὴν γεωργίαν, ἐνῶ ἡμεῖς ἅμα ἔλθῃ ἕνας χρόνος ἀνομβρία καταστρεφόμεθα. Ἡμεῖς ἐσυνειθισαμεν νὰ λέγωμεν «ἔτσι τῶμαθα ποῦ τὸν πατέρα μου καὶ ἔτσι τὸ κάμνω» ἀλλὰ τούτο εἶνε μεγάλη ἀνοησία· ἀφοῦ ἡ Εὐρώπη καταγίνεται μισρὰν νύκτα νὰ ἐφευρίσκῃ τρόπους καὶ εὐκολίας, διατὶ νὰ μὴ τὰς κάμνωμεν καὶ ἡμεῖς; Τοιαύτας λοι-

πόν εύκολίας και τρόπους τῆς Εύρωπης θά σάς γράψω συχνά, διὰ νὰ τὰς κάμνετε και ἐσεῖς ὅσαι γίνονται εύκολα.

Ἀρχίζω λοιπόν τώρα ποῦ πλησιάζει νὰ τελειώσῃ τὸ σταφύλι νὰ σάς γράψω ἕνα τρόπον τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται ἔς τὴν Ἑλλάδα και καταστρέφουσι τὴν κάμπην ἢ ὁποῖα ἀφανίζει τὰ σταφύλια.

Ἡ κάμπη εἶνε δύο εἰδῶν· ἢ μία ἔχει λεπτάς ζώνας ἀπὸ τὴν μέσην μέχρι τῆς κεφαλῆς και ἔχει περὶ δ α λ ἄ δ ε ς κ α σ τ α ν ἰ ε ς ἢ ἄλλη ἔχει χρώμα μ ο λ υ β ἰ χ ω ρ ῖ ς ζώνας· ἔχουν δὲ τρεῖς ἡλικίας εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς χρόνου· ἢ μία εἶνε ὅταν γεννῶνται ἀπὸ τὰ αὐγὰ των σὰν σκωλήκια πάνω ἔς τὸ σταφύλι, και ὀλονέν εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν τρώγουν και καταστρέφουν. Ἐπειτα γίνονται σὰν χρυσαλλίδες και κλειονται ὄρεκτον καιρὸν μέσα εἰς μικρὰ πλέγματα σὰν κουκούλια. Ἐπειτα βγαίνουν ἀπὸ τὰ κουκούλια σὰν πεταλούδες με ὠραία και ὑαλιττὰ πτερὰ, πετοῦσιν ἀπὸ ἄνθος εἰς ἄνθος και γεννῶσι πάλιν τὰ αὐγὰ των πάνω ἔς τὸ ἄνθος τῷ νέου σταφυλίου δηλ. πάνω ἔς τὴν ἀγουρίδα ἕως ὅτου δὲ φθῆ τὸ σταφύλι ξ ε π ο υ λ ἰ ἄ ζ ο υ ν και τ' αὐγὰ, και τότε τρυποῦν τὰς ρόγας και τρώγουν τὸ πὸ μέσα και οὕτω καταστρέφουν τὰ σταφύλια.

(ἀκολουθεῖ.)

Θιωματι (π) πρῶτῃ προχθὲς Κυριακῇ εἰς τὰ δ μ μ ἐν τῇ πόλει μας. Ἡ σύνοδος καὶ ἐπιτέλετο τοῦ κ. Σταυροῦ Λευκοῦ καὶ ἀποστόλου, ἐξήλθον εἰς ἐπίσκεψιν γειτονικῆς πόλεως κατὰ τὴν ὠραν ταύτην. Ἐκτὸς ἡμισίας ὡς μεθ' ἢ ὑπεστρεφόν ἑαυτὰ παράθυρα τῆς οἰκίας διεσπασμένα, τὸ κίβωτον ἐσπασμένον, ἀφ' οὗ 35—40 λίρας (ὄλον δηλ. τὸ χρηματικόν) ἐκλάπησαν, ὡς και τὰ κατάστιχα τοῦ κ. Σταυροῦ, προσέτι δὲ και ἐν τῇ αἰσῶ τῆς οἰκίας ἐν ἀρκετὰ μέγα περιττώμα ἀνθρώπων κρινάτω τὸ κοινὸν τῆν φύσιν τῆς κλοπῆς ταύτης.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὡ σὺ ὅστις και ἂν ἦσαι ὅστι Γαλλιστὶ ὑβρίζεις ποῦ βρωμᾷς τὸν κόσμον ὅλον και θαρσεῖς ὅτι μυρίζεις. Σὺ ὁ ὑπὸ τοῦ «Ἀντίνδα» τὸν μανδύσαν κεκρυμμένος ἢ Ἀρμενο·εννημένος ἢ Ἑβραιοβαπτισμένος τύμπανον ἐκτεθειμένον

εἰς τὸ πλῆκτρον τοῦ διαβόλου μαίμου χορευομένη

παίγιον τοῦ κόσμου ὅλου, διατί κρυμμένος εἶσαι

ὡς ἀλώπηξ εἰς τὴν βάτον και ξερνάς εἰς τὴν λεκάνην

ἄθλιε τῶν ξερασμάτων; ποῦ τυφλὲ τυφλὰ σὲ σύρει

ἢ πανούργος κεφαλή σου και τολμάς τολμάς και λέγεις

ὅτι εἰμεθ' ἀδελφοὶ σου;

Ἄν οἱ ἦνοι τὸ ἀκούσων

θά διαμαρτυρηθῶσι

πῶς μετὰ τὸν θάνατόν σου

δὲν θά σὲ κληρονομῶσι.

Ἄθλιε! εἰς τὸ βασιλεῖο

τῶν τυφλῶν λέγεις πῶς εἶσαι;

διατί εἶσαι κρυμμένος;

ἀπὸ τοὺς τυφλοὺς φοβεῖσαι;

Ἐὰν δὲν φανῆς ἀχρεῖε

ἔς τῶν τυφλῶν τὴν κοινωνίαν

εἶσαι ἄτιμος! πλὴν ὄχι

ἀδικῶ τὴν ἀτιμίαν.

Λεμησός.

B. M.

Ἐ Κύριε σὺ ποῦ κάθεσαι τὸ κεῖ ἔς τὴν παραλίαν! πόθεν ἐκουβάλισες αὐτὴν τὴν εὐγένειαν νὰ ἀνεμίξῃς ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ κατουρήματά σου εἰς τὴν θάλασσαν και ὁ ἄνεμος νὰ παίρῃ τὰς ρανίδας των εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶνε πάρα πίτω και ἐργονται νὰ περάσουν ἀπὸ ἐκεῖ. διατί δὲν διατάττεις τὸν ὑπάλληλόν σου νὰ καταβαῖνῃ και νὰ τὰ χύνη εἰς κατάλληλον μέρος παρὰ τὰ σύρξ εἰς τὸν ἀέρα ἀπὸ τόσον ὑψος κι' ἀδιάφορον ἂν ἦνε δρόμος ἢ ὄχι; Αὐτὴ ἡ εὐγένεια δὲν εἶνε Κυπριωτικὴ! φαίνεται ποῦ τὴν μυρωδιάν. Ἐ τί λέγεις; ἐκατάλαβες ποῖός εἶσαι, ἢ νὰ σοῦ ποῦμέν και τ' ὄνομά σου με μεγάλα γράμματα; ἂν τὸ θέλῃς, θά σὲ εὐχαριστήσωμεν ἀφοῦ μάθωμεν ὅτι ἐξακολουθῆς νὰ κάμνης τὰ ἴδια.

Φίλε Σαλπικίτα.

Νέας ποιότητος πραγματεῖαι ἀφιχθεῖσαι, (εἰ) νέοι ἀλλὰ ν. ε. ο. ι. ἀγοραστὰι συνέδρακμον (εἰ)· στήριζον τὸ τηλεσκοπίον! ἰδὲ προσεκτικῶς!.. ἰδοὺ τὸ τίμημα, αἰθόμενον μάλα· (ἀνάθεμά σε κι' ἂν κατάλαβα μάλα·) τί τοῦτ' ἐστὶ; (εἶνε ἄμε γύρευε) ἰδὲ ἰδὲ! ἐπὶ τοῦ ὠχροῦ ἀλλὰ σφόδρ' αἰθόμενον ἐπιπτόν τινα ὀρώτινος ἀρα συμβολὸν τοῦτο;

Ἄργος.

Σ. Σ. Γὰ νὰ σε πῶ κύριε Ἄρκε (ποῦ διάολον μᾶς φύτρωτες και σὺ σὰν τὸ μανιτάρ!) ἄλλοτε νὰ μοῦ γράψῃς γλῶσσαν ποῦ τὴν καταλαμβάνω, διότι ταῖς «σφόνδραις σου» και ταῖς «ἄρρενσου» και ταῖς «μάλλαισσο», ἐγὼ δὲν ταῖς καταλαμβάνω· ἀκούς;

Εἰς τὸ χωρίον Γαλάδια Καρπασίου Ὀθωμανός τις ἐπηγγέλλετο τὸν ἰατρὸν και ἐξηκολούθει πολὺν καιρὸν νὰ ἀπατᾷ τοὺς χωρικοὺς. Ἐσχάτως ἐν μαυρὶ Σελίμης ὀνομαζόμενον ἐκ τοῦ χωρίου Βατίλη, ἐπαθεν ἀπὸ πόνον ἔς τὴν κοιλίαν, ἐτρέξεν εἰς τὸν περίφημον ἰατρὸν, τοῦ ἔδωκε κάποια χάπια, τὰ ὁποῖα συνέτειναν εἰς τὸ νὰ ξερνά ἐπὶ 2 ὥρας αἷμα ὁ Σελίμης και μετὰ ταῦτα νὰ ἀποθάνῃ. Συνελήφθη ἤδη ὁ ἰατρὸς και εὐρισκται ὑπὸ κράτησιν και δίκην.

Ἐν Αἰγιαλούση πρὸ 2 ἐτῶν ἤρχισαν νὰ κτιζοῦν σχολεῖον τὸ ὁποῖον ἐτελείωσαν και ἀφῆσαν ἀτέλεστον· ὁ ζῆλος ὅμως ποῦ εἶχον ὅταν τὸ ἐκτίζον, ὅπου γυναῖκες ἐκράτουν με τὸ ἐν χερί τὸ βρέφος των και με τ' ἄλλο ἐκουβάλοιν ὑλικόν, ἐπαυσε δυστυχῶς τώρα. Ἐσχάτως ἐπῆγεν ἐκεῖ ὁ Ἀξιότ. Διοικητὴς Δάρνακος κ. Κόππαν και προσέφερε μίαν λίραν και ὑπεσχέθη νὰ συνδράμῃ ἀκόμη, ὁ δὲ Διοικητὴς Ἀμμοχώστου τοῖς ἐγράψεν ὅτι θά τοῖς στείλῃ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως 10 λίρας, ἀλλ' ἀφοῦ τελειώσῃ τὸ σχολεῖον· ἐκεῖνοι, δὲ λέγουν ὅτι ἴσα ἴσα δι' ἐλλείψιν χρημάτων ἐσταμάτησαν. Ἐπαινῶμεν τὰς καλὰς διαθέσεις τῶν ἀξιοτίμ. Διοικητῶν, ἐλπίζομεν δ' ὅτι θά ἐνεργήσωσιν ὅσον τάχιον νὰ τελειώσῃ ἡ ἀναγκαία διὰ τὸ χωρίον ἐκεῖνο αὐτὴ σχολή.

Ἐκ Κοιλνίου.

Ἐ Κύριε ἀρπάκτωρα τῶν δεκάτων! ἢ Κυβέρνησις ἦτις τόσον εὐγενεὶς δοκεῖ εἶναι σὲ διατάττει νὰ εἰσπράττῃς τοὺς φόρους με ὑβρεῖς ἀναιδεῖς; κρίμα ἔς τὴν φυγοῦραν ποῦ προσπαθεῖς νὰ κάμνης.

Σὺ Κύριε ἄλλε ποῦ κερνάς πὸ τὴν ἐνορίαν μου και τρίβεις μ' ἕνα

τρόπον... τὸ μυστάκι; λωλὸν μὲ νομιζεις; δὲν ξεύρεις ὅτι εἶμαι μυστική αστυνομία τῆς τρουμπέττας καὶ θὰ σὲ τρουμπεττάρω μὲ κεφαλαῖα γράμματα; ἀκούς ἢ ὄχι;

Εἰς τὴν Αἰγιαλοῦσαν (Καρπασίου) ζῆ καὶ ἀκμάζει ἀνθρώπος τῆς ἡλικίας 104 ἐτῶν· ἔχει σύστημα νὰ πινῆ κάθε πρωτὴ νῆστις ἐν ποτῆρι ρακίν· ὅλα τὰ αἰθητήρια ὄργανά του εἶνε εἰς καλλίστην κατάστασιν, ἐκτὸς τῆς ἀκοῆς τοῦ βλαβεῖστος ὀλίγον.

Εἰς τὸ Μοναπτήρι Ἐλσούσης (Σινά) ἐγεννηθῆ ἐρίφιον μὲ 3 ποδάρια, εἰς δὲ τὴν Αἰγιαλοῦσαν, γάττος τοιοῦτος.

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Σ.

Ἐκ Σκάλας;

—Καλ' ἡμέρα πάρπα Γεώργη.

—Ὦ, καὶ καλῶς τὸν Μάστ. Γιάννην.

—Τί νεώτερα πάρπα Γεώργη;

—Ἄφησέ με ἀδελφεὲ δὲν βλέπης πῶς εἶμαι μούσκευμα; ἔρχομαι ποῦ τὰ δικαστήσια ποῦ ὁ Θεὸς νὰ μὴ μ' ἀφήσῃ νὰ ξαναπατήσω.

—Διατί καλέ, τί ἐπαθε;

—Νὰ ἀδελφεὲ εἶχα νὰ πέρνω 50 γρόσια ἀπὸ ἕνα, καὶ δὲν μοῦ τὰ εἶδιδε· τοῦ εἶπα ὅτι θὰ τὸν ἐγκαλέσω νὰ τὸν φυλακίσω· ἐκεῖνος μοῦ λέγει, «τί θὰ καταλάβης μὲ τοῦτο; θὰ πληρώνης 1)2 σελίνιον τὴν ἡμέραν· ἂν μ' ἀφήσῃς [25] ἡμέρας π. χ. ἔς τὴν φυλακὴν θὰ πληρώσῃς 112 1)2 γρόσια γὰρ μένα· ἔλα λοιπὸν ἀφαίρα τὰ 50 ἀπὸ τὰ 112 1)2 καὶ δώσέ μου τὰ ἐπίλοιπα νὰ ἐξοφληθῶ ὁ λογαριασμὸς μας.» — Δὲν μπορῶ νὰ σοῦ ξηγηθῶ πόσον ἐθυμώθηκα· ἔτρεξα λοιπὸν ἀμέσως ἔς τὸ δικαστήριον, λαμβάνω ἕνα μερκέζιν, πληρώνω καὶ 2 σελίνια, καὶ ἐπειδὴ δὲν ξεύρω γράμματα, εἶπα ἔς ἕνα ποῦ βρεθῆ ἐκεῖ νὰ τὸ γράψῃ ὅτι ἐγκαλῶ τὸν τάδε· μὰ ἐτσακκωθήκαμεν φίλε μου· εὐρέθην ὁ φίλος ἀνωκάτος, ἀλουπάτος, πῶς τὸν λαλοῦν; — Ἀδουκάτος μ' ἀρπα Γεώργη. — Ναί! τέλος πάντων μοῦ λέγει. «Πάρπα Γεώργη· εἰσὶ πτωχὸς ἀνθρώπος καὶ δὲν σοῦ συμφέρει νὰ πηγαίνης καὶ νὰ ῥχεσαι καὶ νὰ περιμένῃς πότε ἔς τὰς 10 πότε ἔς τὰς 10 1)2 καὶ πότε ἔς τὰς ἑνδεκα παρὰ κάρτον

νὰ περιμένῃς νὰ λθῇ ὁ μέγιστος· ἀφῆτέ με μένα νὰ σοῦ τὰ κάμω τταζίλι· δὲν θὰ σοῦ πάρω παρὰ ἕνα μετζίτι τὸν κόπον μου. — Ἐπύριε ἀδουκάτω τοῦ λέγω, ἔδωσα 18 γρόσια, νὰ δώσω κ' εἰς ἐσὲ 31, πόσα μένουν ὡς τὰ 50 πό γω νὰ πέρνω; καὶ ἂν τὰ πάρω κ' ἐκεῖνος· εἶδὲ μὴ, ὄχι ὄχι φέρε μου δῶ τὸ μερκέζι μου καὶ θὰ συμβεβασθῶ μὲ τὸν χρεώστην μου· μήπως καὶ σεῖς οἱ Ἀδουκάτοι ἀφοῦ δῆτε τὰ στενά, (καὶ πληρωθῆτε κίολας,) δὲν κάνετε σ ο ὄ ρ φ ι ν τοὺς ἀνθρώπους; Ἄτιο φίλε μου, κί ὁ Θεὸς νὰ γλυτώσῃ τὸν κόσμον τοῦ πό σὰς τοὺς Ἀλουπάτους. Κρι Κρι Κρι.

Κύριε Τρουμπεττάρη.

Προχθὲς ἐνῶ ὑπήγαγα ἀπὸ Μαλιαν εἰς Βάσαν κατὰ διαταγὴν σου διὰ ν' ἀνακαλύψω ἐκεῖνα ποῦ ξεύρεις... εὗρον ἔς τὸν δρόμον 10 ἕως 15 ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ὑπήγαγον ἔς τὴν Μαλιαν, ἄλλοι ἐκράτου ὄρνιθας, πουλιὰ, κ' ἄλλοι ἐκράτου ποτίλιες γεμάτες τοὺς ἠρώτησα ποῦ πάν καὶ μοῦ πᾶν ὅτι ἔχασον ζωά, ἄλλος ὄνον, ἄλλος ἡμίονον καὶ πᾶν ἔς τὴν Μαλιαν νὰ τὰ βρουν· μὰ πῶς, τοὺς εἶπα, ἔσσι χάσσετε ζωά ὄλον ἔς τὴν Μαλιαν· πᾶτε νὰ ταῦ ρετῆ; Ἐ τί νὰ γείνη; μοῦ λέγουν, τὰ ζωά μας ἐσυνείθησαν νὰρχωται ἐδῶ περισσότερον παρὰ ἔς τὰ σπητὶ μας. Καλὰ, μὰ ἢ ὄρνιθες, ἢ ποτίλιες τί χρειάζονται; αὐτὰ καὶ ἢ πουγγί μας ἀκόμη, θὰ πείσουν τὰ ζωά μας νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν. — Τι δηλοῦν αὐτὰ ἐξηγήσέ μου το σὺ διευθυντά.

Ὁ Κύκλωψ.

Ἰπάρχουν μίση ἔς τὰ χωρία καὶ τι προεστοί, ποῦ θέλουσ νὰ τοὺς ἐλίπῃ ὁ ἄλλος· πό μακρὰ καὶ νὰ σηκώνεται καὶ νὰ δῆνῃ καὶ τὰ χέρια του· τέτοια κεφάλια γ' ἀντιζαρίσιμα. Εἰς τὸ χωρίον Ἀραδίπου, ἔχει ἕνα τέτοιον κεφάλι ποῦ, διότι ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου δὲν τὸν ἐκάρνε τταεινάδης, θέλει καὶ καλὰ νὰ φύγῃ, καὶ νὰ φέρῃ ἄλλον. Τὴν ὑπόληψιν οὕτως καὶ σέβας τὸ θέλει "ζορ τταποῦηλαν", διότι φαντασθῆτε διὰ νὰ ἀφήσῃ τὸν υἱὸν του νὰ βοηθῆσῃ 1 1)2 ὑἱα τὸν διδάσκαλον, εἴηοι μίαν λίραν. — Νὰ κεφάλι διὰ ὑπόληψιν.

Ἐκ Σκάλας.

Κύριε Συντάκτα.

Ἐγὼ εἶμαι ἕνας ἀνθρώπος(;) ποῦ εὐρίσκομαι ὄλην τὴν ἡμέραν ἔς τὴν δουλειάν μου, καὶ τὴν Κυριακὴν φορῶ τὰ καλάμου

καὶ πηγαίνω ἔς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἄλλὰ νὰ σοῦ πῶ— Θεέ μου συγχώρησέ μου— ἐχάσαμε πρὸ τὴν πίστιν μας, ἐκτὸς ποῦ οὐλοὶ ἐλέπουν εἰς τὴν δύσιν κ' ἐγὼ μόνος μου ἐλέπω πρὸς ἀνατολὰς (εὐγέ σου) ἰπὸ ταῖς φωναῖς ποῦ βάλλουν οἱ Χριστιανὶ ποῦ τὴν μὴν καὶ εἰ Ἐπίτροπον ποῦ τὴν ἄλλην (διὰ νὰ τοὺς ἡσυχάσουν ἐκεῖνους) δὲν ἀκούεις τίποτε — Ἐχω νὰ σοῦ πῶ κ' ἄλλοι πᾶν, τὰ ὅποια δὲν εἶνε σὰν κῆρα ποῦ σὺν γράφουν εἰς ἄλλο μασκαμαλλίκκι καὶ αἰσχρὰ· ἐγὼ δὲν καταδέχομαι τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα διότι ἐκτὸς ποῦ εἶμαι ἀνθρώπος νοικοκύρης, ἀλλὰ ἐξ ἄλλου καὶ ἐιάζομαι.

Κ.

(ἦγουν ἀνθρώπος μὲ νῦν.)

Σ. Σ. Ὅποιος ἀμφεβάλλει ἔς ζητήσῃ φρενολόγον.

Κ Μ Π Ο Ρ Ι Κ Α.

Table with 2 columns: Item and Price. Items include Κρασί, Ρακὴ, Σίτος, Κριθὴ, Κρίας, Ἀλιεῖον, etc.

Λύσι τοῦ αἰνίγματος κ.

ἐγὼ γε ἐγωγε.

Λυτῆρες. Οὐδεὶς.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος ιε.

σκότος.

Λυτῆρες. Ἄλ. Παρφυρόπουλος, Μ. Δ. Φραγκοῦδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ιζ.

Ἀνθρώπε ὑπερήφανε, ἀθάδην νεανία,

Νεάνι καλλιπάρει καὶ ἄφρονα παιδία

Ὅλοι μὲ ἀποστρίφισθε καὶ μὴ περιφροσεῖτε

Πλὴν παρ' ἐμοῦ ἀγνώμοιες θὰ φιλαξινηθῆτε.

Κί' ἂν μ' ἀποκεφαλίσητε πάλιν θὲ νὰ ἰδῆτε

Πῶς ἔχετε ἀνάγκην μου διὰ νὰ ἐνδυθῆτε.

Ε. Κ. Δ.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας"